

Sygn. akt I ACz 177/13

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lutego 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie :

Przewodniczący :	SSA Zofia Kawińska – Szwed (spr.)
Sędziowie :	SA Anna Bohdziewicz SO del. Beata Bijak – Filipiak

po rozpoznaniu w dniu 27 lutego 2013 r. w Katowicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa M. S.

przeciwko Skarbowi Państwa – Prezesowi Sądu Okręgowego w B. i I. W.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na zarządzenie Przewodniczącego w Sądzie Okręgowym w Bielsku - Białej z dnia 26 listopada 2012 r. sygn. akt I C 177/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt I ACz 177/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem Przewodnicząca w Sądzie Okręgowym

w Bielsku – Białej zwróciła pozew M. S. z tym uzasadnieniem, że

w określonym terminie powód nie wykonał zarządzenia z dnia 6 czerwca 2012 r. doręczonego mu w dniu 11 czerwca 2012 r., a zobowiązującego go, pod rygorem zwrotu pozwu do podania kwot, których zasądzenia domaga się od każdego

z pozwanych tytułem odszkodowania, a także podania dokładnego adresu zamieszkania pozwanej.

W zażaleniu powód domagał się uchylecia zaskarżonego zarządzenia. Skarżący podał wartość przedmiotu sporu określając ją w odniesieniu do pozwanej na kwotę 150 000 złotych zaś pozwanego na kwotę 450 000 złotych i podając, że odpowiadają one wysokości szkody którą pozwana wyrządziła powodowi „nie zasądzając mu akcji z tytułu prywatyzacji (...)”.

Sąd Apelacyjny ustalił i zważył, co następuje:

W odpowiedzi na wezwanie Sądu, dnia 18 czerwca 2012 r., a więc w terminie otwartym do usunięcia braków pozwu, do Sądu Okręgowego wpłynęło pismo powoda, w którym stwierdził on, że informacje, których dotyczy wezwanie znajdują się w dyspozycji Sądu i w związku z tym wniósł aby Prezes Sądu Okręgowego w B. usunął braki pozwu (k. 13 i 14). Nie sposób uznać aby w ten sposób powód doprowadził do usunięcia braku formalnego pozwu. Podkreślenia wymaga bowiem, że w myśl przepisów art. 19 kpc, 126⁽¹⁾ § 1 kpc oraz 187 § 1 pkt 1 kpc to powód zobligowany jest do wskazania wartości przedmiotu sporu, a jego oświadczenie w tym zakresie może co najwyżej zostać zakwestionowane przez stronę przeciwną lub poddane kontroli sądu. Regulacja ta nabiera istotnego znaczenia kiedy to w pozwie wartość dochodzonego roszczenia powód określił na dwunastokrotność miesięcznego wynagrodzenia pozwanej oraz czterdziestoośmiokrotność wynagrodzenia Prezesa Sądu Okręgowego w B. (k. 4 i 5), zaś w zażaleniu zmienił kryteria ustalenia wysokości żadanego odszkodowania na kwotę odpowiadająca szkodzie jaką w jego przekonaniu wyrządzili mu pozwani.

Zatem wymienione powyżej pismo skarżącego, wbrew jego oczekiwaniom, nie mogło doprowadzić do usunięcia wad, którymi dotknięty był wniesiony przezeń pozew. W związku z tym termin wyznaczony do usunięcia braku formalnego pisma procesowego należało uznać za niezachowany, skoro strona do której skierowano wezwanie podjęła wprawdzie czynności uzupełniające, ale w taki sposób, że brak nie został w całości uzupełniony (podobnie Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 15 maja 2008 r., sygn. akt I CZ 34/08).

Podanie zaś wartości przedmiotu sporu dopiero w zażaleniu nie mogło wywołać oczekiwanego przez powoda rezultatu, bowiem dokonanie tej czynności po upływie terminu wynikającego z przepisu art. 130 § 1 kpc musiało skutkować zwrotem pozwu (art. 130 § 2 kpc).

Dlatego też zażalenie jako bezzasadne oddalono – art. 385 kpc w związku z art. 397 § 1 kpc